

Prawo do ochrony prywatności w kontekście informacji o stanie zdrowia

Celem rozprawy jest analiza konstytucyjnych przepisów chroniących wartości, takie jak prywatność i autonomia informacyjna jednostki. Badania zostały skoncentrowane na ocenie standardu ochrony informacji o stanie zdrowia jednostki. Analiza prowadzona z uwzględnieniem przemian związanych z dynamicznym rozwojem technologii informacyjnych i powszechnym ich zastosowaniem w codziennej działalności podmiotów przetwarzających dane. Rozprawa ma odpowiedzieć na pytanie czy konstytucyjny zakres normowania dotyczący ochrony prywatności, jest adekwatny wobec zmiany obiegu informacji o jednostkach w społeczeństwie.

Rozwój technologii informacyjnych spowodował upowszechnienie zjawiska monitorowania życia jednostek. Rozwiązania oparte na monitoringu zostały również uznane – może zbyt często – za prostą odpowiedź na wiele problemów społecznych. Postępy w dziedzinie informatyki przyczyniły się do zwiększenia możliwości zbierania, utrwalania i przechowywania dużych ilości informacji o jednostkach. Ponadto rozwój sieci łączności elektronicznej umożliwia szybkie przesyłanie dużych ilości informacji. Rozwój informatyki, analizy matematycznej i statystyki ułatwia interpretację zgromadzonych informacji i tworzy narzędzia do profilowania.

Przyjmując, że Konstytucja ma charakter spójny, kompleksowy oraz wyczerpujący materię normowania, rozprawa koncentruje się na tym jaka wykładnia norm konstytucyjnych jest adekwatna wobec wyzwań związanych z rozwojem nowych technologii. Analizowane są przy tym w szczególności warunki dopuszczalności ograniczeń wolności i praw jednostki.

Rozprawa składa się z pięciu rozdziałów. Pierwszy rozdział ma charakter wprowadzający i przedstawia różne definicje prywatności oraz różne koncepcje jej ochrony. Rozdział drugi odnosi się do ochrony prywatności informacyjnej w polskim prawie konstytucyjnym. Trzeci rozdział odnosi się do rozwiązań jakie polski ustawodawca przyjął dokonując operacjonalizacji norm konstytucyjnych. Celem czwartego rozdziału jest wzbogacenie rozważań ujętych w poprzednich rozdziałach o analizę orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, odnoszącego się do ochrony prywatności i autonomii informacyjnej jednostki. W piątym rozdziale została przedstawiona, niezwykle istotna z perspektywy polskiego systemu, ewolucja regulacji europejskich.

Przedstawione w pracy rozważania doprowadziły do konkluzji, że powszechność, złożoność i płynność procesów przetwarzania informacji o jednostce we współczesnym społeczeństwie będzie miała przełożenie na sposób w jaki ustawodawca dokonuje oceny proporcjonalności wprowadzanych przez siebie ograniczeń ochrony prywatności informacyjnej i w jaki sposób sąd konstytucyjny bada prawidłowość tego procesu oraz jego rezultaty, oceniając konstytucyjność regulacji. Do najważniejszych tez rozprawy należy konstatacja, że aby dokonywać w prawidłowy sposób takiej wykładni, konieczne jest uwzględnienie analizy kontekstów przetwarzania informacji o jednostce. Ważnym wnioskiem jest również to, że ustrojodawca wprowadza konstytucyjny nakaz zaprojektowania przez państwo normatywnego systemu regulującego obieg informacji o jednostce na poziomie ustawowym. W ramach tego systemu ustawodawca musi zapewnić realizację autonomii informacyjnej jednostki.